

Vũ Phương Thảo

Bài 42

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

BÀI LÀM

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

Bạn Ê - rô - t - xi thân mến!

Mình được biết bạn qua bài học “buổi học thể dục”. Bạn là một học sinh ham học. Đây là lần đầu tiên mình viết thư cho bạn.

Mình tên là Khánh Linh - học sinh lớp 3D - trường tiểu học Cát Linh, thành phố Hà Nội. Mình thích học tất cả các môn. Còn bạn, bạn thích môn nào nhất? Từ nhà đến trường bạn có xa không? Tuy chưa gặp bạn lần nào, nhưng mình muốn kết bạn và làm quen với bạn. Mình rất mong nhận được thư của bạn.

Bạn của bạn
Nguyễn Khánh Linh

Bài 43

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ lòng thân ái.

BÀI LÀM

Hà Nội, ngày 14 tháng 4 năm 2006

La - na thân mến!

Mình biết bạn qua chương trình ở làn sóng VTV3 “Vượt lên chính mình”. Mình xin tự giới thiệu, mình tên là Minh Anh, học sinh trường tiểu học Cát Linh. Hiện mình đang học lớp 3D. Cô giáo chúng mình rất quý chúng mình, còn các bạn sống chan hoà với nhau. Qua cô biên tập viên, mình biết bạn là một vận động viên điền kinh giỏi. Gia đình bạn rất khó khăn, bố mất sớm một mình mẹ nuôi bạn nhưng không vì lý do đó mà bạn nản chí. Mình viết thư này muốn làm quen với bạn và chia sẻ nỗi đau mất bố của bạn. Còn bây giờ mình xin dừng bút. Chúc bạn thành công trong điền kinh. Chúng mình cùng thi đua học tốt nhé.

Bạn của cậu

Bài 44

Đề bài: Viết một bức thư ngắn (khoảng 10 câu) cho một bạn nước ngoài để làm quen và bày tỏ tình thân ái.

BÀI LÀM:

Vạn Thắng ngày 18 tháng 5 năm 2010

Bạn An-na thân mến!

Chắc bạn rất ngạc nhiên khi nhận được bức thư này vì bạn chưa biết mình một người Việt Nam . nhưng mình lại biết bạn qua xem chương trình truyền hình về nước Nga . Chính vì thế mà mình muốn viết thư làm quen với bạn.

Mình tự giới thiệu nhé: Mình tên là Nguyễn Trần Phương Nhi, học lớp 3A trường Tiểu học Vạn Thắng 2 ở Vạn Ninh -Khánh Hòa, nước Việt Nam. Mình viết thư này để mong bạn cho mình biết về bạn: bạn năm học lớp mấy ? Học giỏi môn nào ? Thích chơi môn gì? Gia đình bạn ra sao?... Mình còn muốn biết thêm về đất nước, về cuộc sống của người dân Nga ... Được như thế, mình và bạn trên thế giới sẽ được cùng chung sống hạnh phúc trong ngôi nhà chung: trái đất này là của chúng mình ...

Chúc bạn luôn học giỏi và tràn đầy sức khỏe .nhớ viết thư cho mình nhé !

Người bạn Việt Nam
Nguyễn Trần Phương Nhi

Bài 45

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho người thân.

BÀI LÀM

Hà Nội, ngày 26 tháng 11 năm 2009.

Bà ngoại Kính yêu!

Đã hai tháng cháu không về thăm bà, cháu nhớ bà lắm! Bà dạo này có khoẻ không ạ? Vườn hoa của bà có tốt không? Con cún ở nhà chắc lớn lắm bà nhỉ? Gia đình cháu vẫn khoẻ mạnh bình thường. Bố mẹ cháu vừa mới mua xe máy cho anh Hà để đi học. Năm nay cháu học lớp 3D. từ đầu năm học tới giờ cháu luôn được điểm chín, điểm mười đấy bà ạ. Bà ơi, cháu sắp thi giữa học kỳ một rồi, cháu sẽ cố gắng đạt điểm cao để bà và bố mẹ vui.

Bà ạ! đến giờ cháu phải đi học rồi. Cháu kính chúc bà mạnh khỏe. Cháu hứa sẽ học thật giỏi để được nhiều điểm mười. Tết về biểu bà.

Cháu của bà
Dương Ngọc Anh

Bài 46

Đề bài: Viết một bức thư ngắn cho người thân.

BÀI LÀM

Hà Nội, ngày 9 tháng 11 năm 2006.

Bà kính yêu!

Lâu lắm rồi chưa được gặp bà, cháu nhớ bà lắm ạ.

Dạo này bà có khoẻ không? Bà có ăn uống được không? Gia đình cháu ngoài này vẫn khoẻ. Từ đầu năm đến giờ, cháu được mười bốn điểm mười rồi đấy, bà ạ. Ngày nghỉ mẹ thường cho chơi, lúc thì công viên, dạo phố, lúc thì đi siêu thị ạ.

Cháu vẫn nhớ năm ngoái được về quê xem múa sư tử cùng anh Tùng, chị Vân, chị Hằng, chị Thảo, anh Việt Anh và anh Sơn. Và đêm đêm ngồi nghe bà kể chuyện cổ tích. Cháu hứa với bà sẽ học thật giỏi để bà vui, luôn chăm, ngoan để bà vui hơn.

Cháu kính chúc bà mạnh khỏe, sống lâu.

Cháu của bà
Nguyễn Thùy Linh – 3G

Bài 47

Đề bài: Viết về lợi ích một loại cây mà em biết

BÀI LÀM

Mùa thứ ba này, nhìn cây vú sữa em cảm thấy như cây thấp xuống, xoè rộng ra hơn mọi năm. Các cành lớn, cành nhỏ lung lẳng những trái là trái, ước tính đến vài trăm. Trái nào trái nấy căng tròn như những trái cam đường bóng láng. Có những cành chỉ nhỉnh hơn ngón chân cái mà có đến gần chục trái chín mọng đeo lủng thòng từ trong ra ngoài, làm cho cành cây cong vồng hơn cả gọng vó. Nhiều lúc gặp phải những ngọn gió mạnh thổi tới tưởng như chúng sẽ bị gãy gập cả xuống. Nhưng cây vú sữa vốn dẻo dai, bền vững như tình người mẹ trong truyện cổ tích. Đúng là một giống cây ăn trái quý hiếm, một giống cây mang một biểu tượng đẹp về người mẹ. Mỗi lần cầm trái vú sữa trên tay, dẫu chưa ăn mà em đã cảm nhận được hương vị ngọt ngào chảy ra từ những bầu sữa kỳ diệu ấy của người mẹ. Ôi ! Tình yêu của người mẹ thật như “Suối trong nguồn” mà suốt cả cuộc đời chúng em không bao giờ đền đáp được.

Bài 48

Đề bài: Tả lại con đường đến trường của em

BÀI LÀM

Từ nhà đến trường em có thể đi qua nhiều ngã khác nhau nhưng em thích nhất vẫn là đi qua đoạn đường Nguyễn Du.

Đoạn đường này ngắn và hẹp. Lòng đường được hàng me xanh rờn hai bên đường che mát. Buổi sớm em đi học các vòm me đan vào nhau tưởng như chúng chụm đầu trò chuyện. Những cành me thả lá xuống mặt đường trắng nhựa xám. Một lần sơn vàng giữa lòng đường chia hai phần cho xe chạy ngược chiều nhau. Xe máy, xe đạp tấp nập trên mặt đường trơn bóng. Đến khúc có những ổ gà lồi lõm thì xe chạy chậm lại, bóp còi toe toe... Em và các bạn đi rất thoải mái trên lề đường trắng xi măng. Nhiều nhà cao tầng đẹp đẽ chen vai nhau đứng sừng sững. Đó là các cơ quan, cửa hàng. Đặc biệt, đoạn đường em đi qua có Buu điện Thành phố lúc nào cũng có đông người ra vào nhận đồ, gửi hàng. Có lần, mẹ em đã đến đây nhận hàng, quà. Buổi sáng, em đi dạo. Lá me trút như mưa lên tóc, lên vai làm em rất thích. Vì đã đi lại nhiều lần nên đoạn đường này thật quen thuộc đối với em. Em nhớ từng viên gạch, từng gốc me thân thiết.

Em yêu quý con đường đi đến trường. Sáng nào đi học, em cũng thấy đường sạch, đó là nhờ các cô chú làm vệ sinh. Em và các bạn bảo nhau không xả rác bừa bãi để con đường luôn sạch đẹp.

Bài 49

Đề bài: Em hãy tả cây bút chì của em và nói lên những cảm nghĩ của mình.

BÀI LÀM

Vào đầu năm học, mẹ mua cho em đầy đủ các đồ dùng học tập, trong đó có một chiếc bút chì đen mà em rất quý.

Chiếc bút chì của em dài độ một gang tay người lớn, to hơn chiếc đũa ăn cơm một chút. Bên ngoài, được bọc một lớp sơn màu vàng tươi như hoa mướp. Hàng chữ màu sáng bạc nổi bật trên nền vàng trông lóa cả mắt. Em không biết người ta viết chữ gì lên đó. Mẹ bảo: “Bút chì này là hàng ngoại đó con!”. Có lẽ vậy nên em không đọc được hết, chỉ biết được một số chữ cái, trong đó có hai chữ mà mẹ giải thích là kí hiệu về độ mềm cứng của bút chì. Em thích nhất là một đầu có núm tròn tròn màu hồng nhạt dùng để tẩy xóa mỗi khi viết sai.

Cái bút chì đã trở thành người bạn thân yêu của em từ bao giờ em không biết nữa. Nó luôn ở cạnh em mỗi khi học bài, làm bài. Cái bút nhỏ xinh xinh như chiếc bút thần kì diệu trong truyện cổ tích mà em đã được đọc, đã cùng em vẽ nên những bức họa chân dung của bố mẹ, anh chị em và các chú bộ đội ngày đêm canh gác biển trời đất nước thân yêu. Bút chì đã giúp em tìm ra những con số bí ẩn trong những bài toán tìm x, tìm y và vẽ nên những cảnh đẹp của làng xóm quê em cùng ngôi nhà, mảnh vườn, con đường, hàng cây trước ngõ...

Chiếc bút chì đen của em là vậy đó. Nhỏ nhỏ, xinh xinh và rất hữu ích

Bài 50

Đề bài: Hãy nói về quê hương em hoặc nơi em đang ở

BÀI LÀM

Lệ Thủy, đó chính là tên gọi của quê hương em, một vùng chiêm trũng nằm trên dải đất hẹp ven biển miền Trung, đẹp và trù phú lắm.

Vào vụ Đông Xuân, chim én bay về đây nhiều vô kể, có những thửa ruộng cùng một lúc có đến hàng trăm con én chao liệng trên tằm thảm nhung xanh. Dọc những bờ ruộng, cò trắng đứng thành hàng, im phăng phắc. Nhưng chỉ cần nghe tiếng động nào đó như tiếng khua đuôi cá của dân chài lưới thì những chòm trắng ấy vội bốc mình lên không trung, dang rộng hai cánh, trôi thành từng đàn về tận tít trời xa... Đứng ở giữa cánh đồng vào thời điểm lúa đang thì con gái, mới thường thức được vẻ đẹp rất nên thơ của cánh đồng. Đẹp nhất là ngắm nhìn những đợt sóng lúa đuôi nhau vội vàng, nhấp nhô lên xuống, giống hệt như một tằm thảm nhung xanh mà ai đó đang tung lên hạ xuống. Người làng em đi xa, mỗi lần về quê, không ai không dừng lại để ngắm đồng lúa quê mình, để tìm lại ở đây những kỉ niệm của một thời thơ ấu: đẹp, hồn nhiên và ám áp hương đồng.

